

פורי

בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גודלותו ימים רבים שמוניכם ומאת יום

הגן מובילנו מבאר שבמהלך המשתה שארך מאות ושמונים יום הציג אחוורוש לראשו את כל אוצרותיו. בכל יום מימי המשתה הוא הציג ששה אוצרות, כפי שאומר הכתוב: "עשרה, כבוד, מלכותו, יקר, תפארת, גודלו", ומאהר והו לו אלף ושמונים אוצרות נמשר הדבר מהר מאות ושמונים יום. ולאחר שסיטים להציג לעינו הכל את שכיות חממדתו, הוא ערך משתה נוסף במשך שבעה ימים בחצר גנט ביתן המלך.

רבי חיים קנייבסקי שליט"א מסביר שבמהלך מהה שמן המשתה בקש המלך לשמח את האנשים באמצעות הצגת אוצרות שונים בכל יום, וכאשר הסתיימו האוצרות, ערך משתה נוספת שבו הcin להם כל' זהב חד פעמיים ומtooות שעשו זחוב. אך לאחר ששח ימים הסתיימו אף חדושים אלו, וכדי לרצות את האנשים שחפשו משהו חדש שיישב להם עג' ושמחה, עליה בדעתו להביא את ושתן ולהציגה לפניהם, כדי להראות להם מראה שעדיין לא חזו בו, בתקופה שהוא ישמה אותן ויספק להם את העוגה הדורש להם...

מראהו של המשטה בן שבוע הימים מתאר בפרוטרוט במגלה (להלן -ח): "חוּר כְּרָפֵס וְתִכְלָת אֲחֹז בְּחֶבְלִי בּוֹזׁ וְאַרְגָּמָן עַל גָּלִילִי כְּסָף וְעַמְדוּי שָׁשׁ, מִטוֹת זָהָב וּכְסָף עַל רַצְפת בָּהֶט וְשָׁשׁ וְדָר וְסָחָרָת... וְהַשְׁקוֹת בְּכָלִי זָהָב וְכָלִים מְכֻליִם שָׁוֹנִים וַיַּן מֶלֶכְתָּרָב... וְהַשְׁתִּיה כְּדַת אֵין אָנָס...", ולמקרה הדברים נשאלת השאלה מדוע הארכיה המגלה בתואר המשטה? האם הוא שיר בדרכּ קלשוי לנס הצלתם של ישראל מידיו המן הרשע? כיצד הוא נוגע לנו? הלא, לכארה, די היה בסיפור סРОבה של המלכה ושתי לבוא לפני המלך שגרם להrigתנה וללקיחתה של אסתור תחתיה.

אלא, באור העcin לדברי הגאון מווילנא הוא על פי הנאמר במשנה (אבות ד, יז): "ופה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חי' העולם הזה", קורת רוח היא מלשון ריח, ופרש הדברים הוא שלהריח את ריח העולם הבא במשך שעה אחת, טוב הוא מכל חי' העולם הזה! ועלינו לדעת כי חי' העולם הזה אין מסתכנים בארחות בוקר טובה... אלא, המגלה אמריכה ומתרארת את העולם הזה: מטוות זהב וכסף ואף רצפת יהלומים... ולמרות זאת, כל תמצית ההנאות בעולם הזה, אינה שוה לשעה של קורת רוח בעולם הבא!

אולם, עדין קשה - מדוע נוגע העניין כלו לנס שהתרחש עם כלל עם ישראל? רבי ראובן קרלנשטיין שיליט'א מבאר שהתשובה לכך היא, שבעקבות הנס יצאו מאפלה לאורה, וממותה לחיים. אך חיים אינם חי' העולם הזה, אלא ורק מה שצוברים לעולם הבא! אוצרות הנצח שגם אוגרים בעמל ובעבודה יומיניות הם אלו שיעמידו לזכותנו בעולם הבא.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א